

Manifest Diada 2.007

Avui tornem a trobar-nos per celebrar la Diada. En aquestes dates a vegades ens plantejem com hem avançat com a país, i habitualment la valoració no sol ser gaire positiva. Si ho féssim aquest any potser pensaríem en el mateix: l'Estatut no acabem de veure que aportí coses noves, el nostre paper a Espanya i Europa sembla que sigui el mateix, la nostra llengua no notem que es consolidi, ...

Sembla que sigui el dia propici per exercir el nostre victimisme tan arrelat des de fa no sé quants anys. Quan diem que la culpa de tot plegat sempre és de fora o dels que han vingut de fora. Quan ens planyem que no ens estimen fora de les nostres terres.

Però aquests dies no són pel victimisme sinó per reprendre el protagonisme de la nostra història, si és que aquest protagonisme l'hem perdut mai. I és que l'Estatut que va aprovar el Parlament va rebre un consens gairebé unànim. Que la versió que ens va arribar descafeïnada, no deixa de ser millor que el que teníem (per bé que potser no tenim el que ens mereixem).

També recordem que el cinema en català encara no deixa de ser una anècdota, però també hem de recordar l'oferta variada (encara que la qualitat i imparcialitat siguin discutibles) de les ràdios, televisions i premsa en català, cosa que no fa tants anys no teníem.

Des de la nostra associació creiem que la Diada ens recorda que el nostre país ha de continuar avançant, amb menys victimismes estèrils i més treball.

La Diada ens diu que Catalunya és nostre, i el seu futur només nosaltres l'hem de construir.

És per això que cada any per acabar el manifest diem...

... VISCA CATALUNYA I VISCA SANT ANDREU DE PALOMAR!!!